

Πόσον οίκτρα δή κατάστασις τοῦ δυτικοῦς βαρόνου! δύοις σπαραξικάρδιον συμβάν διὰ τὸν ἀγαθὸν τοῦτον πατέρα, διὰ τὸ μέλος τοῦτο τοῦ μεγάλου οίκου τῶν Κατσεντλλενδργων! ή μοιογενῆς του θυγάτηρ ἡ ἑρπάγη καὶ ἐσφρη Λῶτα, ἡ ἐνυμφεύθη γαμβρὸν φάντασμά τι τῶν δασῶν, ὅπερ, ἐπομένως, ἔμελλε νὰ τῷ ἀναδείξῃ ἐκγόνους δρυκόλακας. 'Η ταλαιπωταία ίδεα, ίώς μᾶλλον πιστεύθειτα, διήγειρε τὴν γενικὴν ταραχὴν τῶν συνδαιτυμόνων τοῦ βαρόνου. Οἱ ἄνδρες τοῦ πύργου διετάχθησαν νὰ ιππεύσωσι καὶ νὰ περιτρέξωσι τὰς διόδους, τὰς ἀτραπαύς καὶ τὰς κοιλάδας τοῦ 'Οδενβάλδου. Αὗτὸς δὲ βαρόνος ἐφόρεσεν ὑποδήματα κυνηγίου, περιεζώσθη τὴν ῥομφαίαν του, μόλις δὲ ἐξήρχετο ἐπὶ τοῦ γαργοῦ ἵππου του διὰ νὰ πορευθῇ εἰς τὴν θήραν τῶν δρυκολάκων, δτ' αἴρην της παραδοξοῦς ἐμφάνισις τὸν ἐσταυρότησε. Κυρία τις ἐράνη πλησιάζουσα τὸν πύργον, καθημένη ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς ἵππου καὶ συνοδευομένη ἀπὸ νέον ιππέα. Διαπεράτασσα τὸν πυλῶνα, ἐπήδησε κάτω τοῦ ἵππου καὶ ῥίφθεῖται εἰς τοὺς πόδας τοῦ βαρόνου περιεπτύχθη τὰ γόνατά του. 'Ητον δὲ ἀπολεσθεῖσα θυγάτηρ καὶ ὁ συνοδοιπόρος αὐτῆς, δὲ φασματώδης γαμβρός! 'Ο βαρόνος ἐμεινεν ἄλαλος θεωρῶν ἀμφιβαδὸν τὴν θυγατέρα καὶ τὸν δρυκόλακα καὶ μὴ δυνάμενος νὰ πιστεύσῃ τὰς ίδιας αἰσθήσεις. Εἶδε τὸ φάντασμα τοῦ συμποτίου λαμπρῶς ὅμως ἐνδεδυμένον τὸν φοράν ταύτην, ζωηρότητα ἔχον φαινόμενον νυμφίου, καὶ μόλις διατηροῦν ἐλαφρά τινα ωχρότητα καὶ βεφήν μελαγγολίας ἐπὶ τοῦ εὐγενοῦς τοῦ προσώπου.

Τὸ μυστήριον ταχέως ἀνεκάλυφθη. 'Ο Ιππότης, (διότι
οὐδὲ ἀναγνώστης τῆς παρούσης ιστορίας ἐνόησεν διε-
δούσαντας ίπποτης δὲν υπῆρξε ποτε βρυχόλακος', ἀ-
πρόφερε τὸ δινομά του, Κόμης Ἐφμάνος Φὸν Στάρκε-
ρφωστ. Διηγήθη πώ τοῦ νέου κόμητος ἀτύχημα, καὶ
εἰπεν διτεῖς ἔνδοχμεν εἰς τὸν πύργον ν' ἀναγγείλῃ τὴν πι-
κρὰν εἰσῆσιν, ἀλλ' ὅτι ἡ εὐγλωττία τοῦ βαρόνου δὲν τῷ
ἔσωκε καιρὸν νὰ διηγηθῇ τὴν πένθιμον ιστορίαν τοῦ θα-
νατωθέντος Κόμητος· ὅτι ἡ θέα τῆς μνηστῆς τὸν ὑπε-
δουλωσεν ὀλόκληρα, καὶ διτεῖς νὰ περάσῃ ὀλίγας ὥρας
πληγέσιον αὐτῆς παρέτεινα σιωπηλῶς τὴν ἐξακολουθησιν
τῆς ἀπάτης· διτεῖς εὑρέθη εἰς τὴν δύσκολον θέσιν τοῦ νὰ
ἐξέλθῃ εύσγημως τῆς αἰθουσῆς καὶ διτεῖς αἱ φανταστι-
καὶ ιστορίαι τοῦ βαρόνου τῷ ἐνέπινεσσαν τὴν ἀλλόκοτον
νυκτερινὴν ἔξοδόν τε. Φοβούμενος προσέτι τὴν κληρο-
νομικὴν ἔχθραν τὴν χωριζούσαν τὰς οἰκογενείας των
ωμολόγησεν διτεῖς ἐπεχειρίσθη τὰς μυστηριώδεις τυ-
νυκτερινὰς ἐπισκέψεις, ἐσύγχρατε τὸν κῆπον, ἐγένετο
ἄφαντος χρυπτόμενος εἰς τὸ δάσος, ἀνεφαίνετο συ-
γκάκις, καὶ διτεῖς ηρπάσεν ἐπὶ τέλους ἐν θριαμβῷ καὶ ἐ-
νυμφεύθη τὴν ὥραίαν θυγατέρα του.

Εἰς πᾶταν ἀλλην περίστασιν ὁ βαρόνος ήθελε φανι
ἀδυσώπητος, ἄκαμπτος ὡν καὶ αὐτηρὸς φύλαξ τῆς
πατρικῆς ἔξουσίας καὶ ταμίας τῶν γηραιῶν οἰκογε-
νειακῶν ἐρίδων ἀλλ' ἥγαπα τὴν θυγατέρα του. Ήρ-
όλίγου θρηνήτας αὐτὴν ὡς νεκρὴν, ἦρη ἔγαιρεν ἀνευ-
ρίσκων αὐτὴν ζωσαν· σσον δὲ περὶ τοῦ γυμνροῦ, ἀ-
καὶ κατήγετο ἐξ οἰκογενείας ἐχθρᾶς, δέν τοι διμως
χάρις τῷ Θεῷ, θρυκόλακας. Πρέπει ἐν τούτοις ν-
γίνη γνωστὸν, δτι εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας τοῦ διαρρέ-

νου, ἔμενε μεθ' ὅλας τὰς ἐξομολογήσεις δισταγμός
τις ὅστις ἐπρεδίζετο εἰς τὸ διηγήματα τῆς ἐπισύστης
κυκτός, ἀλλὰ πολλοὶ τῶν παρευρεθέντων γηραιῶν φί-
λων, ὑπηρετησάντων αὐτὸν εἰς τὰς μάχας, τὸν ἐπε-
ταν, ὅτι πᾶν στρατήγημα ὑπαγόρευσθμενον ἀπὸ ἕρωτα
εἶναι ἀξιοσυγχώρητον, καὶ ὅτι ὁ ἐπιγειρ.σθίς τοῦτο
ἴπποτης ἦν ἀξιωματικὸς, καὶ ὅτι ἀφέρθη ὡς ἀληθής
στρατηγός.

Ἐν τούτοις ὅτι ἔγινε, καὶ τὰ πάντα συνεβί-
βάσθησαν. Οἱ θαρόνοις ἐτυγχώρησε τὸ πταισμα τῶν
νεονύμφων. Τὰ συμπόσια τοῦ πυργου ἐπανελήρθησαν.
Οἱ πτωχοὶ συγγενεῖς ὑπεδέγθησαν τὸν νέον γαμβρὸν
καλοκάγαθος, διότι ἦν χαρίεις, γενναιόδωρος καὶ
πλούσιος. Τί νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ τὰς ταλαιπώρους
θύεις; τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ κοράσια τῆς ἐποχῆς τοῦ Νῷ
ἐσκανδαλίσθησαν, εἶναι ἀληθὲς, περὶ τῆς ἀνελπίστου
συνεπείας ἡ τοῦ αὐστηροῦ περὶ ἀνατροφῆς συστήματος
των· ἀλλὰ τὰ πάντα ἀπέδωκαν εἰς τὴν ἀμέλειαν
ἔξαιτίας τῆς ὅποιας ἔμειναν τὰ παραθύρα ἀνευ δικτυ-
ωτῶν. Ή ἔτέρα δὲ ἐξ αὐτῶν κατελυπήθη καιρίως,
διότι ἡ ἴστορία τοῦ φαντάτματος, τὸ ὅποιον ὁφθαλ-
μοφανῶς εἶχεν ἰδεῖ, ἔψευσε τὴν ἐλπίδα τῆς ἡδονῆς,
ἥν ἐμείλλε νὰ ἐπαναφέρῃ ἡ ζωῆρὰ διήγησίς της· ἀλλ’ ἡ
ἀνεψιά της ἐφάνη εύτυχης καὶ περιγκαρής, εύρεσε
τὸ φάντασμα τοῦτο πλήρες ζωῆς, ψυγῆς καὶ σώματος
ρέροντος καρδίαν πάλλουσαν ἀπὸ ἕρωτα.

Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Χ. Α. Π.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΠΟΙΤΟΝ

ΤΕ ΚΑΙ ΠΕΖΟΓΡΑΦΩΝ.

九五

J. DE KUTAAAAD

Dii immortales homini homo
quid præstat . . .

(Terentius).

Συμεὼν Πολότσκης, λειρομόναγος, ἐξη περὶ τὰ
μέσα τῆς 12 ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἵην ὁ πρῶτος τῆς
Ρωσίας ποιητής. Τούτου ἔχομεν τοὺς θρήνους διὰ
τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου τοῦ Μιχαη-
λίδου· τὴν μετάφρασιν τῶν ψελμῶν τοῦ Δασᾶδι καὶ
τοῦ ἀσματος τῶν ἀσμάτων, διάφορα διὰ στίχων ἐγκώ-
μια ἄγιων, τοὺς διὰ στίχων θρήνους διὰ τὸν
θάνατον τοῦ Ἡγεμόνος Θεοδόνιον τοῦ Αλεξιάδου,
τὸ οὗτος ἐπιγραφόμενον Πνευματικὸν γεῦμα, τὸν
Πνευματικὸν δεῖπνον, ἐκατηγείχη τινὰ περὶ τοῦ τρόπου

τοῦ βασιλεύειν, καὶ προσητείας περὶ τῆς γεννήσεως Πέτρου τοῦ Μεγάλου οὐ ἔχρημάτισε παιδαγωγός.

Θεοφάνης Προκοποβίκης Ἀρχιεπίσκοπος Νοβογράδου καὶ Μητροπολίτης πατῶν τῶν Ῥωσιῶν, ἤχμαζε ἐπὶ Πέτρου τοῦ Μεγάλου οὐ ἔχαιρε τὰ μέγιστα τὴν εὔνοιαν. Ἡτο ἐγκρατὸς διαφόρων γλωτσῶν καὶ ἐδιδάχθη ἐν Ῥώμῃ παντοῖς ἐπιστήμασι καὶ ὡραίας τέγνας ἐπιστρέψας δὲ ἐν Ῥωσίᾳ παρέδωκεν εἰς τὸ ἐν Κιεβᾷ γυμνάσιον τὴν Λατινικὴν καὶ Σλαβικὴν ποιητικὴν, καὶ συνέγραψε διάρορα διὰ στίχων καὶ εἰς τὸ πεζὸν ποιήματα, δηλούστε, δμιλίας, πανηγυρικούς λόγους, συνδικούς καὶ κανονικοὺς κώδηκας, ιεράν κατήγησιν, διάρορα ποιήματα καὶ τινας ίστοριας ἐξ ὧν τοῦ Μεγάλου Πέτρου περιορίζεται μέχρι τῆς ἐπιτάξεις μάχης.

Ἀντίοχος Κανταρήρης πρίγκηψ, ἐδιδάχθη ὑπὸ τῶν ἐνδοῦστέρων τῆς ἐποχῆς του διδασκάλων, ἀκούσας τὰ μὲν μαθηματικὰ περὶ τοῦ περιφήμου Βεργουλλοῦ, τὴν δὲ φυτικὴν παρὰ τοῦ Οὐιλφίγκερου, τὴν ίστορίαν περὶ τοῦ Βενέρου, τὴν ἡγετὴν παρὰ τοῦ Γροσσίου καὶ τὴν ποιητικὴν παρὰ τοῦ Ιλίντου. Ἡτο ἐγκρατὴς πολλῶν γλωτσῶν, περιῆλθε διάρορα τῆς Εὐρώπης μέρη καὶ διέπρεψεν εἰς τὰς σημαντικωτέρας αὐτῆς αὐλὰς ἐπλούτεσse δὲ τὴν Ῥωσικὴν φιλολογίαν μὲν περιφέρεσse; μεταφράστεις ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, Λατινικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ιταλικοῦ συνέταξε σατυρικὰ, ἐν ἡρωϊκὸν ποίημα ἐπιγραφόμενον Πετριάς, ως περὶ Πέτρου τοῦ Μεγάλου πραγματευόμενον, εἰσαγωγὴν τινας εἰς τὴν Ἀλγερίαν, συμπωνίαν τῶν ψαλμῶν, καὶ διαρόρους διατριβάς, ἐξ ὧν τὸ πλεῖστον μέρος σώζεται ἀνέκδοτον.

Τρεῖς ακόρτητης, ἐχρημάτισε καθηγητὴς τῆς ἡροτρικῆς καὶ γραμματικῆς τῆς Ἀκαδημίας μετέφρασε δὲ ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ διάρορα ποιήματα καὶ συνέγραψε διατριβὴν τινα περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν Ῥώσων, ἐτέρον περὶ τῆς ἀρχαιότητος τῆς Σλαβικῆς γλώσσης, τρίτη περὶ τῆς Ῥωσικῆς δρθογραφίας, ποίημά τι περὶ τῆς ἡμικής Πέτρου τοῦ Μεγάλου, μεταφράστεις διὰ στίχων τὸ φαλτέριον τοῦ Δαβίδ καὶ τὰ ἄσματα τῆς πικλαιᾶς καὶ καιτῆς διαβήκη.

Δημήτριος Τουκτάλος, πρώτην μητροπολίτης Σεβροίας καὶ ἀκολούθως Ροστοβίου καὶ Ιεροσλαβίας, συνέγραψε διάρορα ποιήματα ἐξ ὧν τῶν οὐκ διλίγατοι, καὶ ιεραί τινες κωμῳδίαι· δηλαδή, ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δηλαδή, ἀποκτηθεῖσα πρεσβεῖα· Οἱ τρεῖς ἀντίτηλοι ἀδελφοί· Ἡ δὲ ἀπάτης ἀποκτηθεῖσα πρεσβεῖα· Οἱ Γριτοστόνοις κτλ. καὶ τὰς ἐφεξῆς τραγῳδίες αἵτινες θεωροῦνται ἐκ τῶν ἀρίστων μεταξὺ τῶν ἑωσικῶν τραγῳδίων, δηλαδή, Οἱ Κόρειφ, Χαμέτος, Αριστόνα, Σίναφ Τρούβωρ, Ζεμίρα, Διμίτος Βιτσέλαφ· Ψευδοδημήτριος καὶ Μιχίτλαφ· Τὰς τραγῳδίας ταύτας μετήνεγκεν εἰς τὴν Γαλλικὴν φωνὴν Ε. Λ. δ Παππαδόπουλος.

Οὐάλκοφ, εῖτος θεωρεῖται ως θεμελιωτὴς τοῦ Ῥωσικοῦ θεάτρου· συνέγραψε ποιήματα τινα, ἐξ ὧν διδήν τινα πρὸς Πέτρον τὸν Μέγαν.

Κίλκοφ, ἐχρημάτισε πρέσβυτος Πέτρου τοῦ Μεγάλου παρὰ τῷ τῆς Σουηκίας βασιλεῖ Καρόλῳ ιβ., καὶ συνέγραψε ίστορικόν τι ποίημα ἐπιγραφόμενον Μυελός τῆς Ῥωσικῆς ίστορίας.

Βασίλειος Τατίσκεφ, ἐχρημάτισε μυστικούμβουλος καὶ διοικητὴς Αστραχανίου· συνέγραψεν ίστορικὸν, καὶ ἐκτεταμένην ίστορίαν τῆς Ῥωσίας, μέρος τῆς ὁποίας ἔγειγε, πρὶν ἡ ἐκδοθῆ, παρανάλωμα τοῦ δίμου Κοραζῆ.

πυρὸς, τὸ δὲ διασωθὲν ἐξεδόθη μέτα τὸν Θάνατον τοῦ συγγραφέως ἐπιμελεῖσθαι τοῦ Μυλλέρου.

Λομονόσοφ, οὗδε ἰχθυοπώλου γεννηθεὶς μὲν ποιητεῖκὸν πγεῦμα· ἔθεωρεῖτο δὲ ὡς ὁ κορυφαῖος τῆς Ῥωσικῆς ποιησεως, καὶ διεκρίνετο διάποτον ἐπιθέτου δὲ ρῶσσας Πίριδαρος· ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ περιφήμου Οὐολφίου, καὶ διέπρεψεν εἰς διαφόρους κλάδους τῆς φιλολογίας. Συνέγραψε δύο τραγῳδίας, ἐν μέρος ἐπικοῦ τινος ποιήματος ἐπιγραφόμενον Πέτρος, ὁ Μέγας, ποιημάτιον τι ἐπιγραφόμενον Ἡ εὐχητήρια τοῦ οἴκου, εἰδύλλια, ψάλτες, καὶ μετέφρασε διὰ στίχων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Λατινικοῦ οὐκ δλίγα ποιήματα. Συνέγραψε πρός δε εἰς τὸ πεζὸν διαφόρους περὶ φυσικῆς καὶ χρηματικῆς διατριβᾶς, κανόνας περὶ τῆς Ῥωσικῆς ποιησεως, περὶ γραμματικῆς καὶ περὶ ἡροτρικῆς, τὰ γρονικὰ τῶν Ῥώσων κυριαρχῶν, πικλαιὰν τῆς Ῥωσίας ίστορίαν, φιλολογικάς τινας διατριβᾶς καὶ δύο πανηγυρικούς λόγους, τὸν μὲν τῆς Αὐτοκρατείας Ἐλεισάβετ, τὸν δὲ Πέτρου τοῦ μεγάλου, δοτίς θεωρεῖται ως ἡροτρικὸν ἀριστούργημα.

Δημήτριος· Ροστόβεκης συνέγραψε διάφορα δραμάτα, ἐξ ἐν Νπερέχουν τὰ ἐπιγραφόμενα, δηλαδή, ἀπενανοῶν ἀμαρτωλὸς, Ἐσθήρ καὶ Ἀσουηρός, ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Πί ἀνάστασις, Ἡ ἀνάληψις τῆς Παναγίας κτλ.

Αλέξανδρος Σουμαρούκοβ, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1727 καὶ ἀπεβίωσε τῷ 1777. Συνέγραψε δὲ διάφορα διὰ στίχων καὶ εἰς τὸ πεζὸν ποιήματα, ἦτοι ψάλτες, εἰδύλλια, μύθους, βουκολικά ποιήματα, σατύρας, ποίημά τι ἐπιγραφόμενον Ἀλκέστης, ἐτερον Κίρκλος ἢ Πρόκρη τὴν ίστορίαν τῆς πόλεως Μόσχας, καὶ τὴν τῆς πρώτης καὶ διευτέρας ἐπαναστάσεως τοῦ Στρέλιτζ. Προτέτα δὲ καὶ εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος ἡ φιλόπονος Μέλισσα, ἀλλὰ πρὸ πάτων διεκρίθη εἰς τὴν κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν, δηλαδή, ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ διαφόρους κωμῳδίας, ἐξ ὧν οὐ περέχουσιν αἱ ἐπιγραφόμεναι· Οἱ δικαστῆς· Οἱ φύλαξ· Οἱ φθονερὸς ἀνθρώπος· Οἱ τρεῖς ἀντίτηλοι ἀδελφοί· Ἡ δὲ ἀπάτης ἀποκτηθεῖσα πρεσβεῖα· Οἱ Γριτοστόνοις κτλ. καὶ τὰς ἐφεξῆς τραγῳδίες αἵτινες θεωροῦνται ἐκ τῶν ἀρίστων μεταξὺ τῶν ἑωσικῶν τραγῳδίων, δηλαδή, Οἱ Κόρειφ, Χαμέτος, Αριστόνα, Σίναφ Τρούβωρ, Ζεμίρα, Διμίτος Βιτσέλαφ· Ψευδοδημήτριος καὶ Μιχίτλαφ· Τὰς τραγῳδίας ταύτας μετήνεγκεν εἰς τὴν Γαλλικὴν φωνὴν Ε. Λ. δ Παππαδόπουλος.

Μιχαήλ Κεράτκεφ, συνέγραψε πᾶν εἶδος ποιησεως, ἐπομένως ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ διαφόρους τραγῳδίας, κωμῳδίας, ψάλτες, μύθους, εἰδύλλια, σατύρας, μυθιστόρημά τι ἐπιγραφόμενον Ἀξιέδην ἐν Θήραις· ποίημά τι δικρότες τῆς ἐπιστήμης, ἐτερον Νουμᾶς δ Πομπήλιος· ἐτερον ἡ ἐν Τσεσμὲ μάχη· καὶ ἐπικόν τι ποίημα σύδι τίτλος· Ρωσίας.

Πλάτων ἀρχιεπίσκοπος Μόσχας· θεωρεῖται ως ὁ ἀριστος τῆς Ῥωσίας Ιεροκήρυξ. Τούτου ἔχομεν διαφόρους διδαχάς καὶ δμιλίας αἵτινες ἀπαρτίζουσιν ἐννέα σχεδόν τόμους εἰς 4.00 καὶ μίαν Κατήγοριν μεταστρεψεῖσαν εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλώσσαν ὑπὸ τοῦ ἀστρονόμου Κοραζῆ.

Νόβικοφ, πολυχαθής ιστορικός, έκδώσας πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ιστορικοφιλολογικὸν τὸ δεκάτομον πόνημα ἐπιγραφόμενον ἀρχαῖα 'Ρωσικὴ βιβλιοθήκη.

Μύλλερος Γελάρδος Φρεδέρικος, καὶ τοις ἐξ Οὐεστ-
λίας κατατάττεται μεταξὺ τῶν λογίων τῆς 'Ρωσίας
διὰ τὴν εἰς τὴν χώραν ἔκεινην πολυγράφων διαμονῆν
του. 'Εγρηγόρτιτς μέλος τῆς ἐν Πετρουπόλει Β. Ἀ-
καδημίας, καὶ ιστοριογράφος τῆς αὐτοκρατορίας' ἦτο
ἔγκρατής σχεδὸν ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν καὶ
συνέγραψεν οὐκ ὀλίγα ποιήματα, ιστορικά, φιλολογικά
καὶ ἐπιστημονικά, εἰς τὴν 'Ρωσικήν, Γερμανικήν, καὶ
Αστινεκήν γλώσσαν.

'Αλεξίος Ρεγεντής, διευθυντὴς τῆς τῶν ἑπτάτημῶν
ἀκαδημίας, συνέγραψε διαφόρων εἰδῶν ποιήματα, ἥτις
ώντες, μύθους σατύρας, εἰδύλλια, ἐπιγράμματα καὶ
καὶ τραγῳδίαν ἐπιγραφομένην Σμέρδης ὁ τοῦ Κύρου.
'Ιωαννοβίκης ὁ Μήκοφ, συνέγραψε δύο τραγῳδίες,
τέσσαρα ἀστεῖα ποιήματα, καὶ διαφόρους ωντάς, ἐπι-
σολὰς διὰ στίχων, Βουκολικά ποιήματα, ἐπιγράμματα
καὶ ἐπιγραφάς· ἔτι δὲ μετήνεγκεν εἰς τὴν 'Ρωσικήν
τὴν Μερόπην τοῦ Ἰταλοῦ Μαρρέου, καὶ τὰς μεταμορ-
φώσεις τοῦ 'Οδιδίου.

Κουδρατοβίκης, μεταφραστὴς τῆς αὐτοκρατορικῆς
ἀκαδημίας· ἐποίητε καὶ μετέφρασεν ἐπέκεινα τῶν δέκα
χιλιάδων ἐπιγραμμάτων· μετέφρασεν εἰς ῥωτικοὺς στί-
χους τὴν Ἰλιάδα καὶ Ὁδύσσειαν τοῦ 'Ομήρου· συνέ-
ταξε λεξικὸν τῆς 'Ρωσικῆς γλώσσης καὶ ἔτερον δωδε-
κάγλωσσον!

Θεόδωρος 'Αλεξιάδης^{οὗ} Κολόρσκης, ἀρχιστράτηγος,
προλύτης τοῦ ἐν Μόσχᾳ πανεπιστημείου, συνέγραψε
διαφόρα ποιημάτια, καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν σύνταξιν
τοῦ κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοκρατείρας Αἰκατερίνης
ἐκδιδόντος 'Ρωσικοῦ Κώδικος.

Μιχαήλ Σχιρίζάτοφ πρίγκηψ, ἐξέδωκε διάφορα ἀρ-
γαῖα ἀνέκδοτα ἔγγραφα, ἐξ ὧν καὶ ιστορικόν τι ἡμε-
ρολόγιον τοῦ Αὐτοκράτορος Πέτρου· συγγράψας καὶ
διεξοδικήν τῆς 'Ρωσίας ιστορίαν.

Νικόλαος Ποπόδσκης, καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας,
καὶ ῥητορικῆς ἐν τῷ ἐν Μόσχᾳ πανεπιστημείῳ. Μετέ-
φρασε διὲ στίχων τὸ περὶ ἀνθρώπου δοκίμιον τοῦ 'Αγ-
γλου Πόπη· τὸ περὶ ἀγωγῆς πόνημα τοῦ Λωκίου· τὰ
ποιήματα τοῦ 'Αναχρέοντος, τὰς ἐπιστολὰς καὶ ωδὰς
τοῦ Ορατίου· καὶ μέρος τῆς ιστορίας τοῦ Τίτου
Λιβίου.

Διονύσιος Φόν—Βίσιν, ἔγκρατής διαφόρων ἀρ-
χαίων καὶ νεωτέρων γλωσσῶν. Μετέφρασε διὰ στί-
χων τὴν 'Αλεξίαν καὶ τὸν Σύδνευν τοῦ Γρετσέ-
του καὶ συνέταξεν δρίστην τινὰ χωμαδίαν ἐπιγρα-
φομένην ὁ 'Αποσπασματάρχης καὶ ἡ 'Αποσπασμα-
τάρχαινα· ἔτι δὲ διαφόρους σατύρας, ποίημά τι ἐ-
πιγραφόμενον ὁ μεταπράτης, καὶ τινὰ δραιστάτην
ψήνην.

Δεπεχίνος, γραμματεὺς; Ισόνιος τῆς ἐν Πετρου-
πόλει Ἀκαδημίας· ἐξέδωκεν ἡμερολόγιον τῶν κατά-
την 'Ρωσίαν διαφόρων περιηγήσεών του, καὶ τινὰς ἐ-
πιστημονικὰς διατριβὰς καὶ ἄλλα πονήματα κα-
ταγραψθέντα εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ῥηθείσης 'Ακα-
δημίας.

Γυλδεσταέτος· ἐκ 'Ρίγης μέλος τῆς ἐν Πετρου-
πόλει Ἀκαδημίας περιηλθε κατ' ἐπιταγὴν τῆς Κυ-
βερνήσεως τὰ ἐνατολικὰ τῆς 'Ρωσίας μέρη· συνέγρα-
ψε διάφορα ποιήματα δραρῶντα τὴν ιστορίαν, Γεω-
γραφίαν, Στατιστικὴν καὶ πολιτικὴν κατάστασιν δια-
φόρων τῆς 'Ρωσίας μερῶν· ἐκ τῶν πονημάτων δὲ
τούτων, ἄλλα μὲ εἰσὶ γεγραμμένα λατινιστὶ ἄλλα δὲ
γερμανιστί.

Κρασχενιάνικοφ, μέλος τῆς ἐν Πετρουπόλει ἀκα-
δημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ καθηγητὴς τῆς Βοτα-
νικῆς καὶ φυτικῆς ιστορίας· ἐξέδωκε περιγραφήν
τινα τῆς Καμπιάτικας, ἣν περιηλθε κατὰ διεταγὴν
τῆς Κυβερνήσεως του.

'Ασκοφ, πριγκίπισσα, αὕτη δικαίω τῷ λόγῳ πα-
ραβάλλεται μὲ τὴν Ἀθηνᾶν, διότι καὶ ἀνδρείαν με-
γάλην ἔδειξεν ἐν μέσῳ τῶν στρατευμάτων, καὶ παι-
δεῖαν οὐκ ὀλίγην, ὡς τε ἡξιώθη νὰ προεδρεύῃ τῆς ἐν
Πετρουπόλει αὐτοκρατορικῆς ἀκαδημίας.

'Ασχικοφ, πριγκίπισσα· ταύτης ἔχομεν διαφόρους
ποιήσεις καταγραφούσθείσας εἰς τὴν 'Ρωσικήν ἐφη-
μερίδα τὴν ἐπιγραφομένην, ΑἼ ἀδῶαι διαχειδάσσεις.

Οὐρούτοφ πριγκίπισσα, συνέγραψε διάφορα ποιη-
μάτικα εἰδύλλια καὶ ωδάς.

Σουβάλοφ, ὑπῆρξε κομψότατος ποιητὴς καὶ συνέ-
γραψε γαλλιστὶ τόσον ὠραίους στίχους, ὡς τε οἱ
διειστούσι· Γάλλοι ἀκατηθέντες ἀπέδωκαν τῷ Βολταίρῳ
τὴν παρ' αὐτοῦ ἐκδιθεῖσαν ἐπιστολὴν πρὸς Νίνον.

Καραμαΐνος, μυστικούμβουλος. Μετέφρασεν ἐκ
τοῦ γελλικοῦ τὰ ἡθεῖα δηγήματα τοῦ Μαρμοντέλλου·
συνέγραψε κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἄλλα δηγήματα·
ἔριλοπάνησεν οὐκ ὀλίγα ποιήματα· ἐξέδωκε πόνημά
τι ὑπὲ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπιστολαὶ ῥώσου τινὸς περιη-
γητοῦ, καὶ δεκάτομον ιστορίαν τῆς 'Ρωσίας ἡτις τα-
σσοῦτον ἐπηγέθη ὡς τε ὁ Καραμαΐνος θεωρεῖται ὡς
ἄλλος τῆς 'Ρωσίας Θουκυδίδης.

Κριλλώφ, οὗτος εἰνῆμες τῶν κομψωτέρων τῆς 'Ρω-
σίας ποιητῶν, ιδίως δὲ ἐπέδωκεν εἰς τοὺς μύθους, δι-
θεν καὶ διὰ τούτου ἐπωνομάσθη τῆς 'Ρωσίας Λα-
Φορταγος. Οἱ μύθοι του εὑρίσκονται μεταφρασμέ-
νοι καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας.

Βελοσέλκιος, πρίγκηψ. γεννηθεὶς ἐν Πετρουπόλει
τῷ 1757 ἑτε· ἐξέδωκε τραγῳδίαν τινὰ καὶ δια-
φόρους ἐπιστολὰς, πλὴν δὲν ἐπρόφθασε νὰ συγγράψῃ,
ὡς προύτιθετο, καὶ τοὺς πανηγυρικοὺς τῶν ἐνδόξων
τῆς 'Ρωσίας ἀνδρῶν.

Σχφούστωφ Δημήτριος, Κόμης καὶ Γερουσιαστὴς;
γεγονήθη ἐν ἑτε 1758, ὑπῆρξε μέλος διαφόρων ἀ-
καδημιῶν καὶ συνέγραψε πονήματά τινα, ἐξ ὧν δια-
κρίνονται ἡ ἐπιστολιμαῖα ἀνταπόκρισις,— τὰ λυρικὰ
ποιήματα,— 'Η μετάφρασις εἰς τὸ ῥωτικὸν τῆς
Ἀνδρομάχης τοῦ 'Ραχίνα, καὶ τῆς ποιητικῆς τοῦ
Βούλω· καὶ πρὸς τούτοις φέντε τις διὰ τὴν ἐτεί
1815 εἰσόδον τῶν συμμάχων εἰς Παρισίους.

Εὐλέρος Κάρολος, οὗτος τοῦ περιφέμου μαθημα-
τικοῦ, γεγονήθη ἐν Πετρουπόλει τῷ 1740 ἑτε·
'Υπῆρξε σοφὸς ἱστρὸς καὶ καλὸς μαθηματικός, μά-
λιστα κατὰ τὸ 1760 ἑτος ἐλυσε τὸ προταθὲν μα-

Ομοατικὸν πρόσλημα παρὰ τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας, παρ' ἡς καὶ ἔδραβεθη.

Γαλλιτένιος Δημήτριος, πρέγκηψ, σοφὸς φιλολόγος καὶ φυσικὸς ὑπῆρξε μέλος διαφόρων τῆς Εὐρώπης ἀκαδημιῶν καὶ συνέγραψε διατριβάς τινας. Πρὸς τούτοις ἔξεδωκε καὶ πληρεστάτην ἔκδοσιν τῶν τοῦ Ἐλβετίου πονημάτων. Ἀπεβίωτε δὲ ἐν ἑτεῖ 1803.

Κρουζενέρη Βαλερία, γυνὴ εὐφυεστάτη, αὖσυγος τοῦ ἐν Ἰσπανίᾳ χρηματίσαντος πρεσβεως Βαρώνου Κρουζενέρου, ἐγεννήθη ἐν ἑτεῖ 1770 καὶ συνέγραψε μυθιστόρημα ἐπιγραφόμενον *Βαλερία*, εἰς δ, ὡς φρονοῦσιν οἱ χριτικοί, εἰκονίζει ἐσυτήν.

Σουκόφτειος, ἐγεννήθη ἐν Τούλη τῷ 1783, συνέγραψε διάφορα ποίηματα, μάλιστα ὧδην τινα πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν Αὐτοκράτορα, λυρικόν τι ποίημα ἐπιγραφόμενον ὃ ἀσυδός τῶν δρεπτῶν τοῦ Κρεμλίνου, καὶ τινα ἄλλα. Ἐξεδίδε πρὸς δὲ καὶ φιλολγικὴν εἰς τὸ *Ρωτικὸν* ἐφημερίδα ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς δοκιμαστήρος.

Σισκόρρ Ν. ἐγεννήθη τὸ 1750 ἑτος ἐχρημάτισε μέλος τῆς ἐν Πετρούπολει Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, καὶ συνέγραψε πεζὴ διατριβήν συγωνύμων.

Σβόστορρ, γυνὴ εὐφύης, ἡς εἰς συνέγραψε πανήματά τινα καὶ μετέφρασεν εἰς τὸ γαλλικὸν τὸ ἐπ.γραφόμενον μυθιστόρημα «Lisa et le coin de feu.»

Κλάουσεν Ἐρβίκος-Φρεδερίκος, ἐγεννήθη τῷ 1770 καὶ συνέγραψε διάφορα ἀρθρῶντα τὴν διατριβήν ιστορίαν πονημάτα, ὡς καὶ ἀξιολόγους τινάς διατριβάς καταγωρισθείσας εἰς τινα περιοδικά τῆς Γερμανίας συγγράμματα.

Λαγγοσδόρφ Γεώργιος-Ἐρβίκος ἐγεννήθη ἐν Λάχη τῷ 1774, ἐχρημάτισε γενικός ἐν Βρασιλίᾳ Πρόξενος, καὶ ἔξεδωκε τας πέριξ τοῦ κόσμου περιοδείας του.

Φρεδειακόφτειος, συνέγραψε ποίημα ἐπιγραφόμενον *Τηλεμαχίς*.

Δεργιαστίνος, συνέγραψε διάφορα ποίηματα.

Γρυποιέντωφ, συνέγραψε ποίηματά τινα μάλιστα ὥραιάν τινά κωμῳδίαν ἐπιγραφόμενην «Δυστυχίας εἰς τοὺς πνευματώδεις ἄνδρας» καὶ ἡς ἀπαντεῖς οἱ στίχοι κατήντησαν καναι παροιμίαι.

Ζαγόρχην, συνέγραψεν ιστορικὸν μυθιστόρημα *I* οὐρώ Μιλοσλάβσκη ἐπιγραφόμενον καὶ μεταφράσθεν καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Βουλγάριν συνέγραψε σὺν τοῖς ἄλλοις ιστορικόν τι μυθιστόρημα ἐπιγραφόμενον *Ίδιαν Βόλγην* τοῦ ὅποιου ἐπάργει καὶ γαλλικὴ μετάφρασις.

Πούσκιν¹ οὗτος εἰν' ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς *Ρωσίας ποιητῶν* καὶ δι πρῶτος μορφωτής τῆς νέας τοῦ ἔθνους του ποιήσεως, εἰς δὲ τὰ ποίηματά του μεμεῖται ὅστις ἐστὶ δυνατὸν τὸν περικλεῆ Βύρωνα. Τὰ δύνα μάτου ἀριστουργήματα τὸ ἐμετρον δηλονάτι μυθιστόρημα *Εὐγένιος Ουέγκιν*, καὶ τὸ δράμα *Βορῆς* δ Γαδουρώφ εὑρίσκονται μεταφρασμένα καὶ εἰς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν.

Μιγαήλ Δέρμοντφ, οὗτος ἔγει τὰ δευτερεῖα τοῦ Πούσκινος καὶ συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς γλώσσης καὶ νεωτέρας διατικῆς ποιησεως. Ήχομεν δὲ αὐτοῦ διάφορα ποίηματα καὶ διηγήματα εἴς ὃν τινα μεταφράσθησαν εἰς τὸ Γαλλικὸν ὑπὸ διαφόρων συμπολιτῶν του.

Νικόλαος Γόγολ² οὗτος θεωρεῖται ὡς ὑπέρτερος μεταξὺ πάντων τῶν τῆς *Ρωσίας ποιητῶν*, πρὸς δὲ καὶ μεταξὺ τῶν πεζογράφων διά τε τὴν κομψότητα καὶ καθαρότητα τοῦ θρόνου, καὶ πραγματικῶς εἰς αὐτὸν χρεωστεῖται ἡ πελειοποίησις τῆς διασικῆς ποιήσεως καὶ γλώσσης, ἔχομεν δὲ τούτου διάφορα ποίηματα εἰς τε τὸ πεζὸν καὶ ἐμμετρον, ἀλλὰ πρὸ πάντων διακρίνονται τὰ ἐπιγραφόμενα *Ἐπειρίδες* τῆς Δικάνης, — Νίκι σειρά διηγημάτων, — Αἱ νεκραὶ ψυχαὶ, — καὶ ἡ ἀρίστη αὐτοῦ *Κωμῳδία Ρεβίλορ* ή *'Ο ἐπιθεωρητής*.

Οἱ τελευταῖς τρεῖς οὗτοι συγγραφεῖς ἀποτελοῦσι τὴν τριχωρίαν τῆς διασικῆς ποιήσεως.

Μιλούκοφ, ἔξεδωκε κατὰ τὸ 1847 ἑτος τὴν Ιζαρίαν τῆς διασικῆς ποιήσεως.

Οὐστρόβικης, συνέγραψε ποιημάτια τινα καὶ ωραίαν κωμῳδίαν ἐπιγραφομένην «Οὗτοι εἰν' ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ μετὰ ταῦτα λογαριαζόμεθα.»

Τουργυένιεφ, συνέγραψε διαφόρους κωμῳδίας καὶ ποιητικόν τι μυθιστόρημα ἐπιγραφόμενον «Τὰ χρονικὰ ἐνδέ κυνηγοῦ.»

Γαντσάρεφ, συνέγραψε μυθιστορίας τινάς.

Γρηγοροβίκης, τούτου ἔχομεν τὰ ἐπιγραφόμενα πονήματα «Ἀντώνιος δ δυστυχής, — Ο πτωχὸς διάδοκος τοῦ πονήματος.»

Βούτσκοφ, οὗτος συνέγραψε διάφορα ποίηματα.

Φουμέλης³ ὁ ἐκ Θήρας καταγόμενος οὗτος νέος ἔξεδωκε διάφορα ποιημάτια, καὶ ἐν μυθιστόρημα διὰ στίχων καὶ εἰς πεζὸν λόγον ἐπιγραφόμενον «Ἄι δύσσασιναι νύκτες.»

Σολοσούπης (Κόμης), οὗτος εἰν' ἐκ τῶν φιλοπόνων τῆς διασικῆς συγγραφέων καὶ τῶν ἐπιτημωτέρων αὐτῆς ποιητῶν. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του διακρίνονται τὰ ἐπιγραφόμενα *Τὸ Ναρκωτικόν*, — *Τὸ γέθες* καὶ σήμερον, — Αἱ κωμῳδίαι, — Οἱ Συνάδελφοι, — Μία σκηνὴ τοῦ μεγάλου κόσμου, — *Ο Λέων*, — *Η Ἄρκτος*, — *Τὸ κατὰ τὰν σιδηρόδρομον συμβεβηκός*, — Οἱ τρεῖς διποσχεθέντες, — Οἱ δύω μανηταί, — *Τὸ μὴ ἀποπερατωμένον νέον*, — *Τὸ ποίημα Ο Ταράκτασσος* ἐπιγραφόμενον, καὶ τὸ ποιητικὸν μυθιστόρημα «*Η σύζυγος τοῦ φαρμακοπώλου*.»

Μάϊκωφ⁴ τούτου ἔχομεν διάφορα ποίηματα ἐξ ὃν διακρίνεται τὸ ἐπιγραφόμενον «*Τὰ δύναρα*.»

Μεταξὺ τῶν νεωτέρων τῆς *Ρωσίας ποιητῶν* διαπρέπουσι καὶ αἱ χυρίαι *Ρωστοπγίνη*, Παύλοφ καὶ Πανάεφ.

Ἐκ δὲ τῶν ἐν *Ρωσίᾳ* ἐκδιδομένων περιοδικῶν φιλολογικῶν συγγραμμάτων ἄξια σημειώσεως εἰσὶ τὰ ἐπιγραφόμενα «*Η Βιβλιοθήκη τῆς ἀγαγγώσ-*

ως ἐκδιδομένη ὑπὸ Σαγκόντεη καὶ — Τὰ χρονικὰ τῆς νὰ καταβάλῃ δὲ ἵτους ἀντιπάλους, εἰς προφανῆ πολ-
Πατρίδος, ὑπὸ Κραένσκη, δῆποτε ἀπαντῶνται καὶ πολ-
λὰ ἄρθρα τοῦ Βιλίνσκη. — καὶ Ὁ Σόγγρογος, ὑπὸ
Πανάεφ, καὶ δῆποτε συνεχῶς γράφουσιν ὁ Νικητέγχο
καὶ ὁ Πλετνίεφ.

ΚΑΡΟΛΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.

—ο—

Ο Κάρολος Αος, ὅστις ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῷ 1625, είκοσιπενταετής ὡν τὴν ἡλικίαν, εἶχε λάβει ἀπὸ τῆς φύσεως νοῦν ὀρθότερον ἢ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἰ-
άκων Αος, ἰσχυροτέραν δὲ θέλησιν καὶ, κληρονομή-
σας τὰς πολιτικὰς ἔκεινου, περὶ τῆς ἀπολύτου βρ-
σιλείας, ἀρχὰς, ἥτο ποὺ ἐπιτειδειότερος εἰς τὸ νὰ
καταστήσῃ αὐτὰς ἔργον. Ἡτο δέ, ὡς ὁ πατὴρ, ἔ-
θερμος ἐπισκοπικὸς καὶ ἡ·εἶχετο ποὺ μᾶλλον τοὺς
παπιστᾶς ἢ τοὺς καθορισθρήσκους. Δὲν ἐπιτρέπεται
βιβλίως ν' ἀρνηθῶμεν, δὲ τι εἴχε τινα τῶν προτερη-
μάτων οὐ μόνον ἀγαθοῦ, ἀλλὰ καὶ μεγάλου ἡγε-
μόνος· διότι πολλὴ μὲν ἦτο ἡ περὶ τὰ γράμματα
καὶ τὴν τέχνην φιλοκαλία αὐτοῦ, ἀξιοπρεπής δὲ ὁ
τρόπος, ἀν καὶ ὅχι ἐπίγαρις, ὀκηλίδωτος δὲ ὁ κατ'
ἰδίαν βίος. Η κυριωτέρα αἵτινα τῶν συμφορῶν δια-
έπαθεν ἥτο, δὲν δὲν πιρωμένη νὰ ἐπιδώξῃ τὴν πα-
γίασιν τῆς παμβετιλείας, ἀλλὰ προσέβαλε καὶ τὴν θρη-
σκευτικὴν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ συνείδησιν· τὸ πρῶτον
ἡδύνατο βεβαίως νὰ κατορθωθῇ, κατ' αὐτὴν τὴν δι-
μολογίαν τοῦ φιλελευθερωτέρου τῶν Ἀγγλων ἴσο-
ρικοῦ, τοῦ Μακωλαῖος, ἐξην παράλογος θρησκευτικὴ
καταδίωξις δὲν προσκάλει τὴν ἐπανάστασιν τῶν
Σκώτων, ἀφ' ἧς τεσσούτον ἀκαταγώνιστον ἐπικου-
ρίαν προσέλαβον οἱ ἀλλως εὐάριθμοι καὶ ἀνίσχυροι
ἀντιπολιτεύμενοι τῆς Ἀγγλίας.

Ο Κάρολος ἔλαβε τὴν ἀτυχίαν νὰ κληρονομήσῃ,
μετὰ τῆς βασιλείας, ἀπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ τὸν πρω-
θυπουργὸν αὐτοῦ Βούκιγγαμ. Ἡτο δὲ ὁ προυρ-
γὸς ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν περικότων πρὸς τὸ
διαπρέπειν μὲν ἐν ταῖς αὐλαῖς, ἀπερίσκεψις δὲ εἰς τὰ
ἔθνη· διότι εὐειδῆς ὡν, καὶ οἰηματίας, καὶ μεγα-
λοπρεπῆς, καὶ τολμητίας, καὶ φίλος μὲν εἰλικρινῆς
καὶ θερμοῦ, ἐχθρὸς δὲ ἀπλακτος καὶ ἀγριωχος, ἀ-
νεπίδεκτος ἀρετῆς, ἀνεπίδεκτος δὲ καὶ ὑποκρίσεως,
οὐδὲν κοινὸν προετίθετο περὶ τὴν διαχωρίην αὐτοῦ
τυμφέρον καὶ μόνον ἐπεδίωκε τὸ ἀργεῖν καὶ τιμα-
σθαι. Τὴν δὲ φιλοδοξίαν ταύτην οὐδεμίς ἐπεκό-
μει κυνερνητικὴ ἀρετὴ, ἀλλὰ πάθη ἀσεμνα καὶ
εὔτελη ἥταν ὁ μόνος τῶν φιλοσοφιῶν αὐτοῦ σκοπὸς·
καὶ διὰ νὰ δεκτάσῃ τὰς γυναικας δισαι ἐλέμβοντον
τὴν δυστυχίαν νὰ κινήσωσι τὰς ὀρέξεις αὐτοῦ, διὰ

λάκις ἐνέβαλε κίνδυνον καὶ βασιλέας καὶ πατρίδα. Τὸ ἔθνος κατέκρινε τὸν ἄνδρα ὃς προσχθέντα μὲν ἀναξίως, προκετῶς δὲ σπαταλοῦντα τὴν βασιλικὴν εὑνοιαν, καὶ ἐθεώρει τὸ κράτος αὐτοῦ ὡς ὕδριν ἄμα καὶ ὡς συμφοραν.

Ἐργον τοῦ Βούκιγγαμ ἦτο δὲ κατὰ τὸ τελευταῖ-
ον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἰακώνου ἐκραγεῖς μετα-
ξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰσπανίας πόλεμος. Πρὸ πολλῶν
ἔτων εἶχεν ἀποφασισθῆ δὲ γάμος τοῦ Καρόλου με-
τὰ τινας Ἰσπανικῆς βασιλόπαιδος· ἀλλ' ἐνῷ τὰ πάν-
τα ἥταν ἔτοιμα πρὸς τέλεσιν τοῦ συνοικεσίου, ὁ Βού-
κιγγαμ, θεωρῶν τὴν πρὸς αὐτὸν δυξμένειαν τοῦ πρω-
θυπουργοῦ τῆς Ἰσπανίας Ὁλεσσάρεζου, καὶ φοβηθεὶς
μήπως ἢ σύνυγος τοῦ Καρόλου ἐπαγάγγη ποτὲ, καθ'
ὑπαγόρευσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ τούτου, τὴν πτῶσιν
του, κατέπεισε τὸν ἀσθενῆ Ἰακώβον, οὐ μόνον τὸ
συνοικέσιον νὰ διαλύει, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐχθροπρα-
ξίας πρὸς τὴν Ἰσπανίαν νὰ περιέλθῃ· ζῶντος δὲ ἐτι
τοῦ Ἰακώνου, ἐν ἑτερι 1624, εἶχον πεμφθῆ 6000
μὲν ἀνδρῶν εἰς ἐπικουρίαν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτη-
σίας αὐτῶν, κατὰ τῆς Ἰσπανικῆς κυριαρχίας, μαχο-
μένων Ὁλλανδῶν, 12000 δὲ ἀνδρῶν πρὸς τοὺς δια-
μαρτυρομένους τῆς Γερμανίας ἡγεμόνας, τοὺς ἀ-
γωνιζομένους· τότε τὸν φοβερὸν καὶ περιβόητον τρια-
κονταετῆ πόλεμον κατὰ τοῦ Αὐστριακοῦ σίκου, δι-
τις ἥτο προστάτης μὲν καὶ πρόμαχος τοῦ καθο-
λικισμοῦ, συγγενῆς δὲ καὶ σύμμαχος τοῦ Ἰσπανικοῦ σί-
κου. Τὸ τελευταῖον ἐπὶ Ἰακώνου παρλαμέντον εἶχεν ἐγ-
κρίνει προθυμότατα τὸν πόλεμον τούτον, διότι πρὸ
πάντων ἀπετροπιάζετο τοῦ νὰ ἔη ἐπὶ τοῦ θρόνου
βασιλίδικα καθολικήν. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ δὲ Κάρολος
ἐνυμφεύθη ἐτέραν καθολικήν ἡγεμονίδα, Ἐρρίκιαν,
τὴν ἀδελφὴν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου
τοῦ ΙΓου· τοῦτο ἐψύχρανεν ἐκ νέου τὸ ἔθνος καὶ
κατέστητεν αὐτὸν ἐξαρχῆς δύσπιστον πρὸς τὸν νέον
βασιλέα. Οὐτεν τὸ πρῶτον παρλαμέντον, τὸ συγ-
κροτηθὲν δλίγους μῆνας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀ-
ναβάσεως τοῦ Καρόλου, ἀντὶ νὰ χορηγήσῃ αὐτῷ τοὺς
χρηματικοὺς πόρους, ἐν εἴχε χρείαν οὐ μόνον ἔνε-
κα τοῦ πόλεμου, ἀλλὰ καὶ ἔνεκα τῶν προσωπικῶν τοῦ
Ἰακώνου χρεῶν, τὰ διοῖα συιεπασοῦντο εἰς 700,000
λιρῶν, ἀπῆγησε τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τῷ ἐ-
τεροῦ διεύντων ποινικῶν νόμων, ἀνεδείχθη δὲ γένει
στράτεος δύνατος πολεμού καὶ δέν ἐψήφισεν αὐτὰ τὰ τελω-
νικὰ δικαιώματα εἰμή δι' ἐν καὶ μόνον ἔτος, ἐνῷ
ἀπὸ τοῦ Ἐρρίκου ΣΤου συνήθεια ἐπεκράτησε νὰ ψη-
φίζωνται ταῦτα ἐφάπαξ, δι' δλήγη τὴν διάρκειαν τῆς
βασιλείας. Οὗτοι λοιπὸν ἐχόντων τῶν πραγμάτων, τὸ
φρονιμώτερον βεβαίως θῆσεν εἰσθαι νὰ πάυσῃ μὲν δ
κατὰ τῆς Αὐστρίας ἀγῶνα, διτις ἀλλως εἴχεν ἀπο-
βῆται διῆδη δυστυχῆς, νὰ μὴν ἀρχίσῃ δὲ παντάκασιν δ
κατὰ τῆς Ἰσπανίας πόλεμος, διτις δὲν εἴχεν ἔτε
χερηγθῆ, οὐδὲ δὲν Ὁλλανδίᾳ δὲ εἴχε γίνει ἐχθροπρα-
ξίων ἐναρξῖς. Αὐτὶ τούτου διώμως δὲ Βούκιγγαμ, διε-
λύτας τὸ πρῶτον παρλαμέντον, ἐρρίψεν ἔσυτόν προ-
πετῶς εἰς τὸν νέον τοῦτον πόλεμον, πέμψας στρα-
τιών κατὰ Γαδείρων, τῶν διοῖαν δικαιήθε πλε-